

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Laudatio, & descriptio Mundi. Ex Theodoreto, & D. Cypriano. Capvt XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

culenti non solent prætermitti: quod sūsius postea declarabitur exemplis.

Tenūm, stylus descriptionum duplex est, unus historicus, pressus, acer, & concinnus, alter Epidicticus, paulò magis pictus, & effluens. Quid cuique loco, & argumento conueniat, prudētia fatis iudicabit. Nunc aliquot exempla delibemus.

Laudatio, & descriptio mundi.

Ex Theodoroto, & D. Cypriano.

CAPUT XX.

Mundi laudatio, siue descriptio præclarum est dicendi argumentum, in quo omnes omnium penè distorum calami defudarunt. Hunc autem fermè modum tenent, ut per causas, partes, & adiuncta filum trahant orationis. Sic Theodoreto oratione quarta de materia, & mundo, post explosas variorum Philosophorum sententias, hanc primùm rerum molitionem à lapientissimo, & potentissimo artifice commendat his verbis.

O' Ἰ τὸ παντὸς ποιητὸς, οὐτ' ὄργοισιν, οὐτ' ὑλὴς δέται, ἀλλ' ὥστε τῇ τοῖς ἄλλοις τεχνίταις, καὶ ὑλῇ, καὶ δρυάνῃ, καὶ μέντοι, καὶ χρόνῳ, καὶ πόνῳ, καὶ βασικού, καὶ σπουδαίᾳ τούτῳ τῷ διαώ τὴν ὅλων ἡ βέλησις. Ηθέλησε δὲ τὸ δόσα ἡδαίνετο, ἀλλ' ὅστις τερψχεν ἐδοξίμασεν, ἁδίσιον μὲν γέρνειτο, καὶ μυρίσε, καὶ δισμυρίσε δημιουργῆσαι κόσμος.

Hac vbi de officiis, potentia, & sapientia attigit, præciplias vniuersi partes aggreditur. Τοὺς γενοτοὺς τὰ μὲν ἔστιν ἀρχήτατα τὸν τοντόν, τὰ μὲν ἐπίγεια, τὰ δὲ ὑπερφράνια ἀναγκαῖς, τὰ δὲ πεποίκιλα.

Soler deinde ad singulas partes oratio debet, quas nitido, vernantique colore proficitur. Quo in genere multa sunt exempla, quae nos pluribus suo loco. Nunc istud Cypriani prolusionis instar audiamus.

Habet istam mundi pulchritudinem, quam videat, atque miretur; Solis ortum aspiciat; rursus occasum mutuis vicibus dies, noctesque reuocantem, globum Lunæ temporum

cursus incrementis suis, decrementisque su-
giantem; Astrorum micantium choros, &
a summo de summa mobilitate fulgentes;
Anni torius per vices membra diuisa, & dies
ipso cum noctibus per horarum Ipatia di-
gestos, & terra molem librata cum mon-
tibus, & proflua flumina cum suis fontibus,
extensa maria cum suis fluctibus, atque lit-
toribus: Interim constat et pariter lumina
conspiratione, nexibusque concordia exten-
sum aerem medium, tenuitate sua cuncta ve-
gerantem, nunc imbre contractis nubibus
perfudentem, nunc serenitatem refecta ra-
ritate reuocantem; Et in omnibus istis inco-
las proprios in aere aem, in aquis pīcem, &
in terra hominem. Hæc, inquam, & alia opera
diuina, sint Christianis hominibus specta-
cula.

Laus imperij, Regionis, vrbis.

CAPUT XXI.

Latiſſimus erit dicendi campus, si haec capita mente complectēteris, & per eadem Vrbū lam
filum laudationis extendas. quibus.

Erunt autem septem, Origo, in qua pri- curris capi-
mum inquirendus fundator. An Deus, an tibi.
Heros, an Homo, inquit Menander Rhetor, Oριγος,
& de eius laude dicendum paucis, si obscuris,
& incertis, satis cum suæ vrbis gloria com- mendari ostendes. Si famæ haud ita bona: a-
pologia erit vtendam.

Diuturnitas, siue antiquitas, cuius frequēs est commendatio. Sic Athenienses, cum Sole genitos, Arcades ante Lunam natos praedicant. Si vrbs antiqua, dices legibus natura ita constitutum esse, vi quod antiquissimum est, idem quoque sit honore dignissimum. Si recens, eam instar puellæ pubescere, & ad optimas quasque spes in dies assurgere.

Fines, copiae, opera, viri, virtutes. Que quidem omnia in Roma laudatione apud A-Rome law,
ristidem, & caecos facilè apparent, & animaduertet, qui grauiſſimos quoque authores legerit, quorum testimonijs vitit eruditus Lipsius de magnitudine Rom.

Eius Origo est ab AEnea & Troianis.
Antiquitas excedit annorum duo millia,
& trecentos.

Fines, ab oriente fuerunt Euphrates, à meri-